

אהבה ונישואין בישראל השניה

הכלה המכורה

הודעתה של רימה מרימה מעברת נהריה

זה לצד זה קיימים בישראל שני עולמות שונים. לעתים, מפרידים ביניהם עשרות מטרים בלבד, אך המרחק הנפשי הוא כמרחק המאה ה-19 עשרים מימי הביניים. איש הישוב הוותיק יכול לבקר במעברה, לשוחח עם תושביה, לחזות בתנאי קיומם. אולם רק לעתים רחוקות מאד יצליח לדורר אז מבצע למסך השוני, להציץ אל תוך עולם שהוויו והשקפת-חיוו היעברו מן דור לדור ככל כוחם הפרימיטיבי. בעמורים ה-באים, מניש "העולם הזה" מיסמך אנושי החו-שף הווי זה בכל נימוי. החומר הועתק בתיקו-נים קלים בלבד מתוך פרטי כל בית המשפט המחוזי בתל-אביב. הפרשה, בה הופיעו ד"ר שאול יעקובסון מטעם המדינה ועורך-דין צעיר בשם אמרה נ. גיי, כשם הנאשם, טמונה בתיק פלילי מס' 7/55 והובררה בפני השופט יצחק רוה.

אני גיה במעברת נהריה, אני נשואה לבעלי סלמן ויש לי המש בנות ושני בנים. יש לי בת בעם ס בה, נשואה לנעים ברהום עוד מהיותי בעיראק וגם הם גרים במעברת נהריה. לנעים ברהום יש בן-דוד ושמו יוסף זעורר. אני מכירה את יוסף מעירק אבל לא היה מבקר אצלי ורק כאן בארץ היה תמיד בא לבן-דודי נעים, בעלה של בתי טובה.

כל פעם היה יוסף הגיל מבקש ממני שיתחתן עם בתי ה-צעירה דיוי. ביקורו הראשון היה מלפני שנה בערך. פגשתי אצל בתי טובה והוא התחיל לבקש ממני שיתחתן עם דיוי. היות והיא היתה קטנה אמרתי לו שאיני יכולה להרשות לה להתחתן. הוא אמר לי שיעשה אתה קידו שיון ולכשתהיה בת 18 יתחתן אתה.

הוא אמר לי כי היות ויש לו בית-קפה הא יכול להשיג עבודה לבעלי אצלו בבית-הקפה ואני התחלתי להסכים ש-הוא יכיר את דיוי. לפני שנה ערכנו אירוסין. יוסף זעורר בא למעברה שלנו והביא איתו טבעת קטנה של חתונה ו-עשינו מסיבה.

הסכמתי עם יוסף זעורר שאני אסע עם דיוי לקסטינה, אצל אחותי בכדי שיתחתן איתה שם. קבענו כי ביום חמישי, ה-כונה למחרת יום ההסכם, אני ודיוי נסע לקסטינה וכך היה. נסעתי עם דיוי עד לבית אחותו של יוסף זעורר ונשארתי שם עם דיוי עד ליום ראשון בבוקר.

כשיוסף הגיע אלינו, הביא אתו איכל ועשינו אוכל בשביל חתונה, כך שבערב דיוי תתחתן עם יוסף הגיל. בערב של יום ראשון זה, אינני זוכרת את התאריך, זה היה לפני חודשים והוצי אחותה של דיוי הביאה שמלה של חתונה ודיוי התרחצה והתלבשה.

אחרי שגמרנו לאכול נכנסה דיוי עם יוסף זעורר לתוך חדר סמוך לחדר המסיבה ושם נשארו ביחד כמנהג החתונה. לפני שדיוי נכנסה עם יוסף לחדר, הסכמתי לה מה עליה לעשות ואני ואחותי על יוסף מסרנו לידו דיוי שני סמרטוטים בשביל הדב. זה הוא המנהג שלנו. כי אני צריכה להראות לכל אחד מהשכנים שהבת שלי היא בתולה.

החתונה, א היתה חוקית

יוסף ודיוי נשארו לבד בחדר משך שנה בערך ואחרי זה הוא יצא מהחדר ובא אלינו לחדר השני. אני מיד רצתי לחדרה של דיוי והיא מסרה לי את שני הסמרטוטים וראיתי כי יש עליהם דג. הראתי אותם לנעימה ברהום, אחותו של יוסף, ועד עכשיו נשארו אצלה. אני לא לקחתי אותם; כל הבנות והנשים אשר היו בחתונה ראו את דם הבתולים של הבת שלי דיוי.

תשובה לשאלה: במשך החתונה לא היה שום רב ולא עשינו שום קידושין חקיים. אולם ביום האירוסין כאן, במעברה שלנו, כשהוא שם לה את הטבעת הוא עשה ברכה, אינני יודעת מה אמר. לא היה שם רב ביום האירוסין, רק אחד שהיה במעברה. אני לא מכירה את שמו והוא מזמן עזב את המעברה. הוא עשה ברכה על היין וכולנו שתינו קצת מהיין, אבל לא היתה חתונה חוקית, יוסף רק אמר כי כשדיוי

די. זהו הגייר (העדה מצביעה על הצהרה מסומנת באותיות צד. 6.1.54).

אינני יודעת מי כתב את ההצהרה הזאת; בזמן שי סף נתן לי לחתוב, לא הסכמתי לחתום ואמרתי לו כי הוא צריך לשלם לי 200 לירות מזהר. הוא אמר כי הוא מסכים לתת לי את הכסף בעוד ח-דש ימים ועל זה אמר שהוא מוכן לחתום שנית. במקום היה יהודי בשם סלים — אינני מכירה את שם משפחתו — חותמה של נעימה ברהום — שמה התון סלים.

הוא כתב את ההצהרה של 1000 לירות ובה רשם שבעוד חודש ימים יתן לי יוסף 200 לירות. חתמו על זה העדים סלים זה, והשני — אני לא מכירה אותו. אינני יודעת בדיוק מה הכוונה של הסכורה שכתבו בנייר. רק כעת שמעתי מהמשטרה.

תשובה לשאלה: עד עכשיו לא קבלתי שום כסף מיוסף זעורר. אפילו היה נותן לי את הכסף, הייתי מתלוננת למשטרה על המכות שנתן לבתי.

תשובה לשאלה: ביום האירוסין הסכימה דיוי להתארס עם יוסף, אבל אחר כך לא הסכימה להשאר איתו והוא תמיד היה בא אלינו. כשהייתי אצלה במעברת כבר ענה ראיתי את כתונת הלילה שיוסף קנה לה. היו שתיים; אחת כחולה והשנייה ורודה. את הורודה ראיתי קרועה והכחולה עוד בכוד. אבל שתיהן כעת נמצאות אצל יוסף במעברה.

הטבעת שדיוי קבלה ביום האירוסין מי סף נשארה כל הזמן על ידה של דיוי וגם בימים האחרונים שאני נשארת עם דיוי בבית — אני מתכוונת למשך 12 יום אחרי החתונה — היתה הטבעת אצלה בידה. רק ביום רביעי האחרון, כשבקרתי אצלה, לא ראיתי בידה את הטבעת כרגיל. שאלתי והיא אמרה כי יוסף לקח את הטבעת.

התלוננתי על המכות

האמנתי בכל אמונה שלמה כי יוסף התחתן עם דיוי הבת שלי ולא ידעתי שהוא רק צוחק ממני. אחרת לא הייתי מסכימה לזה שיתחתן איתה.

תשובה לשאלה: כשהלכתי ביום רביעי אצל יוסף במעברת כבר ענה לא הלכתי במיוחד לבקש את 200 הלירות. הלכתי רק לבקר את הילדה שלי דיוי. נכון שדיוי הכינה 50 לירות ורצתה לתת אותם ליוסף זעורר שיעזוב אותה. אבל הוא לא רצה ולא הסכים, למרות שבהתחלה הסכים לקבל.

תשובה לשאלה: דיוי לא הביאה איתה שום בגדים של יוסף זעורר. היא לקחה רק את הסווד האדום שלה ואת הבגדים הקרועים אשר אני זרקתי לזבל. דיוי אף פעם לא התחתנה אי שכבה עם איש, פרט ליוסף זעורר והפעם הראשונה היתה בקסטינה לפני חודשים וחצי.

הודעתו של

סלמן מרימה

מעברת נהריה

יוסף הבטיח לשלם כסף.

ביום ראשון של החתונה בקסטינה הראה לי יוסף את הניר הזה ואמר לי כי אני צריכה לחתום עליו כי הוא מאשר שביום הכתובה ירשום לדיוי 1000 ל"י ואני שמתי את בוקן

לפני שנה בערך פנה יוסף זעורר לאשתי בנרישה להתחתן עם בתי דיוי. בזמן ה-א היתה דיוי בת 14 שנה. אשתי סיפרה